

Parttime pensionering ideale oplossing

Ouder worden is voortdurend afscheid nemen. Op mijn 62ste vertrek bij BDO, met 65 met pensioen bij de NOvAA (maar ik bleef deels doorwerken) en nu met 69 jaar helemaal met pensioen. Hoe ik de afgelopen vier jaar werkte kan een ideale oplossing zijn voor meer oudere werknemers, en voor de komende arbeidsmarktcrachte.

Door de economische crisis merken we het nauwelijks, maar we zitten in een periode van een grote demografische verschuiving. Het aantal schoolverlaters loopt drastisch terug en die arbeidsplaatsen moeten dus deels worden opgevuld door ouderen: de wal keert het schip. Actuarissen schatten de gewenste pensioenleeftijd op zeventig. Wat dat betreft ga ik een jaar te vroeg!

Wanneer voel je je oud? Je staat in de tram en je kijkt naar een mooie jonge vrouw. Zij krijgt dat in de gaten en wat zegt ze: "Meneer, wilt u zitten?"

Serieuzer: Als je ouder wordt, gaat je geheugen achteruit en je wordt langzamer. De lagere arbeidsprestatie moet je compenseren met ervaring. Maar wat is ervaring? Als dat alleen maar is vertellen hoe (veel beter) het vroeger was, luisteren jongere collega's niet naar je, laat staan dat ze met je in discussie gaan.

Nee, je moet je vakkennis up-to-date houden. Bij dat up-to-date houden kun je wel je kennis uit het verleden gebruiken, om te beoordelen of ergens haken en ogen aan zitten. Kortom, tot je pensioen moet je een topprestatie leveren, is er geen sprake van afbouwen en als het zover is zal je van honderd procent naar nul procent vallen.

Is er helemaal geen oplossing voor? Ik denk dat die er deels wél is. In alle discussies over verhoging van de pensioenleeftijd gaat het om verhoging van de *gehele* pensioenleeftijd: honderd procent. Maar ik kan u verzekeren dat parttime werken op oudere leeftijd een zaligheid is. Sinds 2006 werk ik parttime en sinds mijn 65ste in principe thuis.

Parttimen heeft op die leeftijd grote voordelen. Je bent op vrijdagavond lang niet meer zo moe. Het plezier in je werk komt terug. Een parttime pensionering is een goede oplossing en in plaats dat je afbouwt, slank je je functie af, stoot je taken af waar je toch minder affiniteit mee hebt. Je blijft wel het probleem houden dat de overgebleven taak honderd procent moet worden uitgevoerd en dat je bij pensionering *echt* naar nul gaat. Daar heb ik geen oplossing voor.

Aan achteruitgang van je geheugen is wel wat te doen. Er komt steeds sterker bewijs dat lichaamsbeweging zoals trimmen, de achteruitgang sterk vermindert. En er is meer mogelijk. Hersenactiviteit blijkt afhankelijk te zijn van de hoeveelheid dopamine in je hersens. Onderzoekers vonden dat de hoeveelheid dopamine sterk stijgt bij een toestand van welbehagen.

Kortom, lees 's ochtends de aangename artikelen in de krant en luister naar aangename uitzendingen op de radio. Mocht u dit niet serieus nemen: de Universiteit van Amsterdam nam het dusdanig serieus dat zij op een recente Universiteitsdag een inleiding aan wijdde!

Hoe nu verder? Daar denk ik best wel over na. Ik heb veel vrijetijdsbesteding, maar het probleem is dat die meestal met je vak is verbonden. Je wordt niet voor een bestuur gevraagd vanwege je managementkwaliteiten, maar omdat ze iemand met financiële kennis nodig hebben.

Voor mijzelf is het enige buiten mijn vakgebied in de zomer oudjes en mensen die slecht ter been zijn, rondrijden door het Amsterdamse Bos in de Bosmobiel.

Zo komt een einde aan mijn werkzame leven, begonnen op 1 juli 1961. Ook thuis heb je een verandering, met een partner die opeens thuis zit. Ook daar moet je zoeken naar een *modus vivendi*. Of het lukt? Vraag dat aan mijn eega.

Over dat andere, die tijdsbestedingen, denk ik zelf nog even verder.

Bovenstaande bijdrage is een bewerking van een afscheidsnotitie die Jan Achten maakte voor zijn collega's van de NBA.

Deel dit artikel

Jan Achten is BDO- en NBA-pensionaris.